

сила и почналъ да удря съ пестници. Апостолъ Петъръ, вратарьтъ на небето, изгичалъ, отворилъ вратата, погледналъ дошлитъ и се обърналъ къмъ богатия:

— Ти ли си толкова нетърпеливъ? А мене се струва, че не трѣбва да си толкова важенъ. Ние нищо добро не сме чули за тебе.

Богатиятъ погледналъ Петра съ заплашено лице, а оня го оставилъ и протегналъ ръка на бедния да му помогне да стане:

— Влѣзте въ чакалнята, че после ще видимъ.

И той ги не завелъ на небето, а въ една широка стая съ много заключени врати и пейки около стенитъ.

— Починете си малко, докато се върна, — казалъ Петъръ, — и помислете добре презъ това време, що искате да имате тука. Ще ви се даде всичко, каквото поискате. Само не забравяйте нищо, защото после ще бжде късно.

Петъръ излѣзълъ и ги оставилъ сами. Следъ време той се върналъ и ги запиталъ:

— Е, какво искате за вѣчни времена?

Богатиятъ станалъ отъ пейката и казалъ, че иска да има преди всичко единъ голѣмъ дворецъ, цѣлия позлатенъ, прекрасно меко кресло и зеленъ коприненъ халатъ. Следъ това, всѣка сутринъ — ваниленъ шоколадъ, а на обѣдъ по едно вкусно ястие: единъ день — телешко съ грахъ, други пжтъ — шунка съ спанакъ. И най-после нѣкаква книга за четене.

Петъръ го погледналъ съ съжаление, помълчалъ малко и казалъ:

— Нищо друго ли не искашъ?

— Какъ не! Какъ не! — побързалъ богатиятъ. — Пари, много пари, цѣла стая пари! Толкова много, че да не могатъ да се изброятъ!

— Ще имашъ всичко, каквото пожела, — казалъ Петъръ. — Ела следъ мене!

Той отворилъ една отъ многото врати и завелъ богатия въ единъ разкошенъ, позлатенъ замъкъ. Тамъ имало всичко, каквото поискалъ оня. Апостолъ Петъръ излѣзълъ и заключилъ вратата.

Богатиятъ побързалъ да си облѣче зеления халатъ, седналъ въ мекото кресло, хапналъ и пийналъ до насита. После почелъ малко и отишълъ да се порадва на паритъ си.

Изминали се двадесетъ години, петдесетъ, после още петдесетъ: минало цѣло столѣтие. То минало като единъ мигъ въ вѣчността. На богаташа толкова омръзналъ замъкътъ, че не можелъ вече да живѣе въ него.

— Телешкото и шунката ставатъ отъ день на день все по-отвратителни, — си го

ворѣлъ самичкъкъ богатиятъ. — Не мога да ги ямъ вече!

Но това не било истина — богатиятъ само се билъ наситилъ.

— И книги вече не чета, — продължавалъ той, — какво ми трѣбва да знамъ, що става съ хората на земята! Не познавамъ вече никого тамъ, всичкитъ ми познати измрѣха.

После той дълго мълчелъ и се прозѣввалъ. И пакъ започвалъ отново:

— Защо ми сж тия пари? Тукъ нѣма що да се купи съ тѣхъ. Калви глупаци сж тия, които искатъ да иматъ пари на небето!

Той ставалъ, отварялъ прозореца и гледалъ презъ него. Но, макаръ че въ двореца било много свѣтло, наоколо била черна нощъ, толкова черна, че нищо не можело да се види. И така цѣла година: черна нощъ и гробна тишина. Богатиятъ пакъ сѣдалъ въ креслото. Всѣки день той очаквалъ да види нѣщо презъ прозореца, но винаги се повтаряло сжщото.

Изминали се хиляда години. Бравата на вратата изскърцала и въ замъка влѣзълъ апостолъ Петъръ.

— Е, — попиталъ го той, — какъ си?

— Какъ ще съмъ! — извикалъ сърдито богаташътъ. — Какъ мога да се чувствавамъ въ такъвъ нещастенъ замъкъ! Разбира се, лошо, много лошо! Нищо не чувамъ, нищо не виждамъ! И това било рай?!...

Петъръ очудено го погледналъ и отвърналъ:

— Какъ, ти дори не знаешъ, кжде си? Въобразявашъ си, че се намирашъ въ рай. Ти си въ ада. Ти самъ поиска това: дворецътъ, който пожела, се намира въ ада.

— Въ ада? — съ ужасъ повторилъ богаташътъ. — Но тукъ нали не мжчатъ и не горятъ грѣшницитъ на тепсии?

— Ти мислишъ, че бездруго въ ада, трѣбва да мжчатъ и горятъ грѣшницитъ ли? Вървай ми, — ти си въ ада и мене ми е жално за тебе.

Богатиятъ се отпусналъ на гърба си въ креслото, затулилъ съ ръце лицето си и заплакалъ.

— Въ ада, въ ада! — повтарялъ той. — Ахъ, колко съмъ нещастенъ! Какво ще стане съ мене?

Петъръ излѣзълъ и заключилъ отново вратата. А богатиятъ все плачелъ и нареждалъ:

— Въ ада, въ ада! Колко съмъ нещастенъ!

Съ голѣма бавностъ потекли вѣковетъ отново. Въ края на вторитъ хиляда години Петъръ дошълъ.

— А! — извикалъ богаташътъ, — колко